

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Włochy) – Società Italiana Commercio e Servizi srl, w likwidacji (SICES) i in. przeciwko Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

(Sprawa C-155/13) ⁽¹⁾

[Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 341/2007 — Artykuł 6 ust. 4 — Kontyngenty taryfowe — Czosnek pochodzący z Chin — Pozwolenia na przywóz — Nieprzenoszalny charakter praw wynikających z niektórych pozwoleń na przywóz — Obejście — Nadużycie prawa]

(2014/C 135/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Società Italiana Commercio e Servizi srl, w likwidacji (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Strona pozwana: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Wykładnia art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierającego i ustanawiającego zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzającego system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90, s. 12) – Nieprzenoszalny charakter praw wynikających z pozwoleń typu „A” – Spółki będące właścicielami pozwoleń na przywóz, które przed dokonaniem jakiegokolwiek przywozu zakupiły czosnek chiński za pośrednictwem spółki nieposiadającej takich pozwoleń i które odsprzedały rzeczony czosnek, po zapłaceniu należności celnych, tej samej spółce

Sentencja

Artykuł 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierającego i ustanawiającego zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzającego system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich należy interpretować w ten sposób, że przepis ten zasadniczo nie stoi na przeszkodzie transakcjom, w drodze których importer będący właścicielem pozwoleń na przywóz według obniżonej stawki celnej nabywa towar poza Unią Europejską od podmiotu gospodarczego, który to sam jest tradycyjnym importerem w rozumieniu art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia, lecz wykorzystał swe własne pozwolenia na przywóz według obniżonej stawki celnej, a następnie odsprzedaje mu tenże towar po dokonaniu przywozu do Unii. Transakcje takie stanowią jednak nadużycie prawa, jeżeli zostały sztucznie pomyślane głównie w celu skorzystania z preferencyjnej stawki celnej. Ustalenie istnienia praktyki stanowiącej nadużycie wymaga od sądu odsyłającego uwzględnienia wszystkich okoliczności faktycznych i kontekstu sprawy, w tym transakcji handlowych poprzedzających sporny przywóz i następujących po nim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22. 6.2013.